

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-7383/2020-43

IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Jasminki Galešić, u pravnoj stvari tužitelja Olivera Veličkovića OIB: 21720281993 iz Ivanić Grada, Vukovarska 4, kojeg zastupa punomoćnik Tomislav Štefanović, odvjetnik u Ivanić Gradu, protiv tuženika RALU LOGISTIKA d.d. OIB: 95590358666, Rugvica, Dragošička, Gospodarska ulica 11, kojeg zastupa punomoćnik Goran Vujanić, odvjetnik u Zagrebu, radi nedopuštenosti otkaza, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 21. rujna 2026., u prisutnosti tužitelja i punomoćnika tuženika Gorana Vujanića, odvjetnika, dana 12. listopada 2026. godine,

p r e s u d i o j e

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"1. Utvrđuje se nedopuštenom odluka o izvanrednom otkazu ugovora o radu od 26. 03.2020. kojom je tuženik RALU LOGISTIKA d.d. OIB: 95590358666 otkazao tužitelju Oliveru Veličkoviću OIB: 21720281993 ugovor o radu na neodređeno vrijeme sklopljen 29.02.2020.

2. Određuje se sudski raskid radnog odnosa sklopljenog dana 29. veljače 2020. između tužitelja i tuženika s danom 5. listopada 2025.

3. Tuženiku se nalaže tužitelju na ime naknade štete isplatiti iznos od 5.733.60 eura te naknaditi parnični trošak, sve sa zakonskim zateznim kamatama po referentnoj stopi uvećanoj za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, počevši od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate, sve u roku od 15 dana."

II Nalaže se tužitelju da tuženiku na ime parničnog troška isplati iznos od 3.622,50 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 12. listopada 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 27. travnja 2020. podnio tužbu protiv tuženika radi nedopuštenosti otkaza. U tužbi je naveo da je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu vozač teretnog motornog vozila 2 voditelj temeljem ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 29. veljače 2020. Tuženik je 26. ožujka 2020. donio odluku o izvanrednom otkazu iz razloga što je tužitelj 20. ožujka 2020. na facebooku i na zatvorenoj grupi "vozači Ralu Logistike" koju je sam oformio, napisao poruku kojom poziva druge zaposlenike tuženika da ne poštuju Odluku o novom radnom vremenu i odmorima. Tužitelj tvrdi su grupa na facebooku i zatvorena privatna grupa, postojale 20 sati, obrisane su i ugašene voljom tužitelja i nikome nije prouzročena nikakva šteta. Tužitelj je dan prije sporne facebook objave poslao poruke svom nadređenom Željku Čičku preko službene stranice mobilis, čime je preko nadređenog pokušao obavijestiti poslodavca o razgovorima koji se vode, iznio je svoje mišljenje i nije učinio ništa protiv poslodavca. Tužitelj tvrdi da je u spornim objavama iznio svoje mišljenje, na što ima pravo sukladno o članku 38 stavak 1 Ustava RH, upozorio je poslodavca na nedostatke posla i ukazao na rizične pojave. Stoga smatra da komunikacija s nadređenim i objava u zatvorenoj grupi na facebooku ne predstavljaju opravdani razlog za izvanredni otkaz.

2. Konačno postavljenim tužbenim zahtjevom u podnesku od 5. listopada 2025. tužitelj predlaže da sud utvrdi da je nedopuštena tuženikova odluka od 26. ožujka 2020. o izvanrednom otkazu tužiteljevog ugovora o radu na neodređeno vrijeme od 29. veljače 2020., da sud utvrdi sudski raskid ugovora o radu između tužitelja i tuženika s danom 5. listopada 2025. i da sud naloži tuženiku da tužitelju na ime naknade štete isplati iznos od 5.733,60 eura te da mu nakadi parnični trošak.

3. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbu i tužbeni zahtjev navodeći da je da su zahtjev za zaštitu prava i tužba podneseni izvan prekluzivnog roka iz članka 133 Zakona o radu. Tužitelj se u spornoj Facebook objavi referira na Odluku o odstupanju od vremena vožnje odmora propisanih Uredbom 561/2006 (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. koju je 18. ožujka 2020. donijelo Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture na zahtjev Hrvatske udruge poslodavaca – Udruga prometa.. Ne radi se o protuzakonitoj odluci koju je tuženik donio na štetu svojih radnika, već o zakonitoj i vremenski ograničenoj odluci donesenoj na razini EU i države koja se odnosi na sve pravne osobe koje obavljaju distribuciju hrane i srodne industrije, goriva, prijevoz lijekova i medicinske opreme, a koju distribuciju obavlja tuženik. Ukoliko tužitelju nisu bile jasne okolnosti donošenja odluke, trebao je zatražiti pojašnjenje od nadređenih osoba, a ne iznositi svoje stavove pred drugim radnicima. Tuženik je u skladu s uputama Ministarstva unutarnjih poslova od 15. ožujka 2020. donio precizne upute i smjernice za karantenu radnika – vozača, sve u cilju nastavka poslovanja uz smanjenje rizika od širenja korona virusa. Objavom da neće poštivati Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih Uredbom te iznošenjem neistinitih tvrdnji vezanih uz odluku (da je donesena na štetu radnika, iznošenjem neistina o tuženiku, tužitelj je naštetio ugledu i poslovnim interesima poslodavca te je povrijedio čl. 18 ugovora o radu i članak 68 st. 1 točka 21 i 24 Pravilnika o radu.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u odluku o izvanrednom otkazu od 26. ožujka 2020. i uputu od 26. ožujka 2020. (list 5-8 i 94-98 spisa), zahtjev za zaštitu prava, presliku povratnice i potvrde o primitku pošiljke (list 9- 12), ispis poruka (list 13-14) ispis tužiteljeve Facebook objave (list 30), Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih Uredbom, koju je donijelo Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture 18. ožujka 2020. (list 31-32), e-mail korespondenciju (list 33,35-36), Ispis SMS poruke (list 34), Odluku Stožera civilne zaštite RH o privremenoj zabrani prelaska preko graničnih prijelaza Republike Hrvatske od 19. ožujka 2020. (list 37-38), upute Kriznog stožera Ministarstva zdravstva RH od 20. ožujka 2020. (list 39-50), suglasnost Stožera civilne zaštite od 22. ožujka 2020. (list 51), odluku tuženika o osnivanju karantene za vozače RALU HRVATSKA od 15. ožujka 2020. (list 52-55), ugovor o radu između tužitelja i tuženika od 29. veljače 2020. (list 56-60), Pravilnik o radu tuženika (list 61-88), dopis Hrvatskog Telekom d.d. od 27. listopada 2023. (list 113), dopise Policijske postaje Dugo Selo od 3. rujna 2024. i 11. studenog 2024. (list 122-123), Proveden je dokaz saslušanjem tužitelja i zakonskog zastupnika tuženika Marija Mesaroša (list 107-110 i 141) te svjedoka Željka Čička, Željka Ivanjka (list 138-141), Željka Vukovića (list 164-165) i Marija Markovića (list 175-177).

5. Cijeneći provedene dokaze sukladno članku 8 ZPP-a, sud je zaključio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Uvidom u ugovor o radu od 29. veljače 2020. utvrđeno je da je tužitelj zasnovao radni odnos kod tuženika na neodređeno vrijeme, u članku 3 je određeno da će radnik obavljati poslove radnog mjesta vozač teretnog motornog vozila 2, a opis poslova radnog mjesta je sastavni dio ugovora o radu.

7. Dana 26. ožujka 2020. tuženik je donio odluku o izvanrednom otkazu tužiteljevog ugovora o radu zbog osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa. U obrazloženju otkaza tuženik je naveo da je tužitelj počinio osobito tešku povredu radnog odnosa tako što je 20. ožujka 2020. u 14:47 u Facebook grupi "Vozači Ralu Logistike" koja ima 25 članova objavio post slijedećeg sadržaja: "Molim svakoga da na ovaj post kao odgovor napiše svoje mišljenje o svemu što se dešava, šta očekuje za sebe za ovo što daje i druge prijedloge... Za dan dva dok se skupimo i dok sve pročitamo, napraviti ćemo zvaničan stav, isti svi potpisati i predati ga nadležnima jer osim naredbi, uredbi i odluka koji su za sve dobri osim za nas, mi nemamo nikakvu drugu informaciju. Ja lično ne poštujem i neću poštovati Odluku o novom radnom vremenu i odmorima u potpunosti jer smatram da je donijeta protivzakonito, a na štetu svih nas, a ostale lične odluke ću donijeti po povratku u firmu 10.04. ...Idemo, svatko neka natenane napiše sve što ima..." Istog dana radnik je 20 vozača poslodavca uputio grupnu SMS poruku slijedećeg sadržaja: "Poruka svim vozačima. Mislim da je vrijeme da kažemo ne radi nastale situacije. Skrećem pažnju da je cijena ture skočila za 100% a od naše zarade ništa a za to bi trebali voziti 11 h, raditi samo 9 h pauze i vikend pauza 24 h, ljudi to se plaća, većina vas vidi to. Po dolasku odite u samoizolaciju kući bar vas 50% pa će promijeniti način komunikacije i plaćanja s time da morate imati 24/7 ekipu koja čisti prostor gdje ste u karanteni u firmi, mora obezbijediti sanitarni čvor ispravan, a ne strgan i hranu kuhanu su vam dužni a dali vam veliku nulu a sad zarađuju neviđeno, učlanite se u sindikat vozača nevezano za ralu jer ovi naši predstavnici su piuni, potrudite se naći odvjetnika i oglašavati se u medije neka se već jednom vidi i naša situacija (sa smo samo broj) maknuli su se svi od nas kao da imamo

kugu a fale se po facebooku a rade samo sebi u korist. Sjetite se starije ekipe kako su ju otkantali bez ikakvih problema nakon 20god doslovce". U odluci o otkazu je navedeno da je poslodavac donio Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih Uredbom 561/2006 (EZ) Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006., donijelo Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture na zahtjev Hrvatske udruge poslodavaca (HUP)- udruge prometa, sve u cilju osiguranja neprekinutog lanca opskrbe proizvodima od vitalnog značaja u doba posebnih okolnosti uzrokovanih epidemijom corona virusom. Ne radi se o protuzakonitoj odluci koju je poslodavac donio na štetu svojih radnika, već o zakonitoj, vremenski ograničenoj (30 dana) odluci donesenoj na razini EU i države, koja se odnosi na sve pravne osobe koje obavljaju distribuciju hrane i srodne industrije, prijevoz lijekova i medicinske opreme. U situaciji kada poslodavac svim silama nastoji održati normalno poslovanje i sačuvati radna mjesta, uz preventivne mjere protiv širenja corona virusa, navodi iz poruke radnika (da poslodavac neviđeno zarađuje a da je radnicima dao nulu, da nije osigurao normalne higijenske uvjete karantene i kuhanu hranu, da se maknuo od radnika kao da imaju kugu, da radi samo sebi u korist) su uvredljivi, neistiniti, štete ugledu poslodavca, negativno utječu na moral drugih radnika vozača koji se moraju pridržavati karantene. Radnikovo pozivanje drugih radnika poslodavca da ne poštuju Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih Uredbom 561/2006 (EZ) Europskog parlamenta i vijeća od 15. ožujka 2006. i njegovo neozbiljno shvaćanje razloga i svrhe uvođenja karantene za vozače, poslodavac u ovim okolnostima (borbe protiv širenja corona virusa) smatra izrazito opasnim i štetnim za poslovne interese poslodavca. Opisanim postupanjem radnik je počinio osobito teške povrede obveza iz radnog odnosa pa nastavak radnog odnosa uz uvažavanje svih okolnosti i interesa obiju ugovornih strana, nije moguć. Poslodavac nije radnika pozvao na iznošenje obrane jer težina povreda radnih obveza i namjera s kojom ih je radnik počinio, predstavljaju okolnosti zbog kojih nije opravdano od poslodavca očekivati da radnika pozove na iznošenje obrane.

8. Tužitelj je svojim potpisom na odluci o izvanrednom otkazu potvrdio primitak navedene odluke, a navedeno proizlazi iz primjerka odluke koju je tužitelj dostavio uz tužbu. Tuženik je podneskom od 8. travnja 2021. dostavio u spis primjerak odluke o izvanrednom otkazu od 26. ožujka 2020. koja nije potpisana od strane tužitelja, ali je na odluci napisana bilješka da je 26. ožujka 2020. Oliveru Veličkoviću uručen izvanredni otkaz ugovora o radu koji nije htio potpisati, a prisutni su bili Mario Mesaroš, Vladimir Jurčević, Željko Ivanjko i Željko Čičak. Tuženik je dostavio u spis uputu od 26. ožujka 2020. koju je tužitelj potpisao, a u kojoj je navedeno da je tužitelju prestao radni odnos kod tuženika 26. ožujka 2020.

9. Protiv odluke o otkazu tužitelj je podnio zahtjev za zaštitu prava od 03. travnja 2020. koji je predan na poštu 6. travnja 2020. a dostavljen je tuženiku 07. travnja 2020., što je vidljivo iz preslike povratnice i potvrde o primitku pošiljke na strani 12 spisa. S obzirom da je odluka o izvanrednom otkazu donesena 26. ožujka 2020. ona je najranije toga dana mogla biti uručena tužitelju, a iz bilješke na odluci o otkazu i iz upute od 26. ožujka 2020. proizlazi da je odluka o otkazu uručena tužitelju 26. ožujka 2020. Od 26. ožujka 2020. do 6. travnja 2020. (kada je tužitelj predao na poštu zahtjev za zaštitu prava), nije protekao rok od 15 dana propisan člankom 133 Zakona o radu što znači da je zahtjev za zaštitu prava pravodobno podnesen. Zahtjev za zaštitu prava dostavljen je tuženiku 7. travnja 2020. pa je 8. travnja 2020. počeo teći rok od 15 dana u kojem je tuženik mogao odgovoriti na zahtjev a posljednji dan tog roka bio je 22.

travnja 2020. Tuženik nije odgovorio na tužiteljev zahtjev za zaštitu prava pa je 23. travnja 2020. počeo teći daljnji rok od 15 dana u kojem je tužitelj mogao podnijeti tužbu sudu. Tužba je podnesena sudu 27. travnja 2020. pa je sud zaključio da je tužba podnesena u roku od 15 dana sukladno članku 133 Zakona o radu iz čega proizlazi da je tuženikov prigovor prekluzije neosnovan.

10. S obzirom da u vrijeme otkaza kod tuženika nije postojalo radničko vijeće i nije djelovao sindikalni povjerenik tuženik nije imao obvezu savjetovanja propisanu člankom 150 Zakona o radu.

11. Na ročištu održanom 04. prosinca 2024. sud je proveo dokaz saslušanjem tužitelja koji je izjavio da je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu vozač i on je u ožujku 2020. na Facebook grupi vozača tuženika stavio objavu iz razloga što je bio u strahu i u zabludi u vezi odluke Ministarstva prometa. Sve što je navedeno u FB objavi je napisao, a napisao je da neće poštovati Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom zato što nije bio fizički spreman toliko raditi. U utuženom razdoblju bilo mu je poznato da je navedenu Odluku donijelo Ministarstvo na zahtjev Hrvatske udruge poslodavaca. Prije spomenute objave na FB nije s poslodavcem razgovarao o Odluci Ministarstva zato što je bila subota, ali je s poslodavcem bio neprekidno u kontaktu putem mobilisa (uređaj preko kojega su komunicirali s poslodavcem). Protiv navedene Odluke o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom nije pokrenuo postupak pred nadležnim tijelom radi utvrđenja nezakonitosti te odluke zato što je shvatio da je u zabludi, pa je objavu na FB obrisao odmah istog dana. Bio je u zabludi u pogledu navedene odluke jer u donošenju te odluke nisu sudjelovali vozači i odluka je zadirala u sadržaj ugovora o radu u dijelu koji se odnosi na radno vrijeme. Navedenu objavu je obrisao istog dana nakon što je shvatio da će sve poslove dovršiti na vrijeme s obzirom da je Odluka o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom vrijedila 30 dana i smatrao je da nakon što se vrati u firmu, Odluka o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom, više neće važiti. Tužitelju je predložena isprava na listu 30 spisa i on je izjavio da je to njegova objava sa FB-a. Naveo je da u FB objavi nije pozvao nikoga da ne poštuje Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom, i to je vidljivo iz FB objave. Izjavio je da nije odbio postupiti po Odluci o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom, iako mu se navedeno stavlja na teret, i nije od nikoga dobio nalog da postupi po toj Odluci o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom. Za Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih uredbom saznao je putem Interneta, a misli da je istu dobio i od poslodavca putem mobilisa, ali nije siguran. Naveo je da nikada nije poslao SMS-poruku koju je poslodavac naveo u odluci o otkazu i nije vlasnik telefona sa brojem 097 655 3807, koji je tuženik naveo u odgovoru na tužbu. Prije otkaza poslodavac mu nije omogućio iznošenje obrane. Kod tuženika je radio 10 mjeseci. Prilikom dopunskog saslušanja na ročištu 8. listopada 2025. tužitelj je naveo da je uvrijeme otkaza imao 47 godina života, 9 mjeseci radnog staža kod tuženika, 4 godine radnog staža u Republici Hrvatskoj i nije imao obveze uzdržavanja.

12. Zakonski zastupnik tuženika Mario Mesaroš je prilikom saslušanja izjavio da je u vrijeme tužiteljevog otkaza bio član Uprave tuženika na kojim poslovima radim danas. Tužitelj je dobio otkaz zbog razloga navedenih u odluci o otkazu, a koji se odnose na SMS poruke i FB objave. Poslodavac je saznao za navedenu poruku i FB objavu tako što su zakonskog zastupnika kontaktirali zaposlenici, pretežno vozači koji

su ga pitali što se događa, rekli su mu da će biti pobuna i da trebaju tražiti više. Željko Čičak (disponent vozača) mu je pokazao na svom mobitelu SMS poruku i FB objavu i rekao mu je da je SMS poruku i FB objavu stavio tužitelj, a to su mu rekli i drugi vozači. Provjerili su i utvrdili da se radi o tužiteljevoj FB-objavi, a u odnosu na SMS poruku od drugih vozača doznali su da se radi o tužiteljevom broju mobitela, ali to nisu provjeravali jer je bio lockdown. O navedenom poruci i FB objavi obavijestili su policiju u Dugom Selu. U navedenim porukama tužitelj je iznio neistine o poslodavcu. U utuženom razdoblju vozači koji nisu htjeli voziti mogli su ići kući i izaći iz programa, ali nakon toga se više slijedeći dan nisu mogli vratiti na posao zbog lockdown-a. Vozači koji su htjeli voziti su vozili u produženom radnom vremenu, a nakon povratka su išli u prostor poslodavca u kojem je bila određena karantena gdje je vozačima bila osigurana hrana i higijenski uvjeti. Prije odluke o otkazu poslodavac nije tužitelja pozvao na iznošenje obrane. Naveo je da ne zna da li je tužitelj ikada odbio postupiti po nalogu poslodavca. Izjavio je da nije osobno vidio da broj mobitela iz odgovora na tužbu pripada tužitelju. Utjecaj sporne SMS poruke i FB objave na vozače tuženika bio je takav da su vozači nazivali njega osobno i druge zaposlenike i pitali što se događa, govorili su da ih tužitelj poziva na bunt i da ih poziva da traže svoja prava.

13. Svjedok Željko Čičak je prilikom saslušanja izjavio da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu voditelj disponentske službe, a navedene poslove obavljao je i u ožujku 2020. Tužitelj bio zaposlen kod tuženika kao vozač a svjedok je bio nadređen tužitelju. Tužitelj je dobio otkaz zbog SMS poruke koju je netko od vozača proslijedio svjedoku na mobitel, a radi se o poruci u kojoj je tužitelj pozivao vozače na neposluh, da idu u samoizolaciju i to iz razloga što nisu adekvatno plaćeni. Naveo je da se ne sjeća s čijeg broja mobitela mu je proslijeđena ta poruka. Poruka koja mu je proslijeđena bila je poslana s nepoznatog broja, a svjedoku je tu poruku poslanu s nepoznatog broja, poslao vozač tuženika i svjedok je o navedenoj poruci obavijestio svoje nadređene i to direktora, odnosno člana uprave tuženika. Svjedoku je predložen ispis SMS poruke na listu 34 spisa i svjedok je izjavio da je to SMS poruka koju je spomenuo u iskazu. Naveo je da je utvrdio da je SMS poruku poslao upravo tužitelj, na temelju komunikacije koju je ranije imao sa tužiteljem jer je tužitelj izjavljivao da se neće držati propisa u vezi vremena, vožnje i pauza vozača te na temelju činjenice što su mu drugi vozači rekli da je tužitelj stavio objavu u FB grupu i što je u toj FB objavi bilo navedeno u suštini isto što je bilo navedeno u SMS poruci. Naveo je da nije vidio FB objavu. Navedena komunikacija vršena je putem navigacijskog sustava koji svi vozači imaju u vozilima. Izjavio je da ne zna koji broj mobitela je imao tužitelj u ožujku 2020. Svi vozači imali su službeni mobitel pa tako i tužitelj. O FB objavi obavijestio ga je Mario Marković (vozač tuženika), a u FB grupi bili su Željko Vuković, Josip Perak i Ivan Štefanek. Mario Marković obavijestio ga je o tome da je tužitelj pozivao vozače na štrajk, neposluh, odlazak u samoizolaciju, da vozači nemaju uvjete u kojima mogu boraviti za vrijeme izolacije, a tuženik je imao karantenu. SMS poruka odnesena u policijsku postaju Dugo Selo i podnesena je prijava protiv nepoznatog počinitelja. Naveo je da nikada nije vidio FB objavu koja je razlog otkaza. Utjecaj FB objave i SMS poruke na postupanje vozača tuženika bio je takav da su vozači tuženika nakon FB objave i SMS poruke zvali svjedoka i pitali ga što se događa jer je svjedok bio zadužen za komunikaciju s vozačima.

14. Svjedok Željko Ivanjko je prilikom saslušanja naveo da je zaposlen sam kod tuženika i bio je zaposlen kod tuženika u ožujku 2020. kada je radio na radnom mjestu voditelj opće službe. Tužitelj je bio zaposlen kod tuženika na radnom mjestu vozač

teretnih vozila. Svjedok nije bio nadređen tužitelju. U utuženom razdoblju bio je član kriznog stožera tuženika u vezi epidemije korona virusa i poznato mu je da je tužitelj dobio otkaz iz razloga što je vozačima tuženika stigla SMS poruka sa pozivom na bunt, da vozači prekinu rad, da poslodavac zarađuje previše novaca. Svjedok nije dobio navedenu poruku, a poruku mu je pokazao Željko Čičak. Svjedoku je predložen ispis SMS poruke na listu 34 spisa i svjedok je naveo da je to SMS poruka koju je spomenuo u iskazu. Dan kad je došla poruka dobio je nalog od uprave da izvrši prijavu policiji jer nisu znali tko je poslao tu SMS poruku pa je svjedok policiji podnio prijavu protiv nepoznatog počinitelja. U toku navedenog dana, nakon što je izvršio prijavu policiji saznali su od drugih vozača tko je poslao navedenu poruku i to smo saznali od drugih vozača. To je saznao Željko Čičak koji je iz razgovora s ostalim vozačima doznao da je SMS poruka poslana s tužiteljevog mobitela. Naveo je da ne zna koji je bio broj tužiteljevog mobitela u ožujku 2020. Osim sadržaja navedene SMS poruke nije bilo drugih razloga za otkaz, ali je postojala FB grupa vozača tuženika, što je dovedeno u korelaciju s SMS porukama, Svjedok nije imao neposrednih saznanja o tome, već su to pričali vozači tuženika. Naveo je da mu nije poznato čiji je broj mobitela 099 655 3807. Učinak SMS poruke na vozače tuženika bio je taj da su vozači htjeli prestati voziti.

15. Svjedok Željko Vuković je prilikom saslušanja izjavio da je zaposlen kod tuženika na radnom mjestu vozač na kojem je radio i tijekom 2020.godine. Tužitelja ne poznaje ali mu je poznato da je tužitelj radio kod tuženika na radnom mjestu vozača. Kod tuženika je postojala WhatsApp grupa za vozače tuženika, ali svjedok nije bio član navedene grupe. Bio pozvan u navedenu grupu i dobio je poruku u grupu ali nije prihvatio sudjelovanje u navedenoj grupi. Prilikom poziva grupu dobio je dužu poruku, ali mu nije poznato tko je poslao tu poruku jer je bio naveden samo broj s kojeg je poruka poslana, a taj broj svjedok nije imao u svom imeniku. Svjedoku je predložen ispis poruke na listu 34 spisa i svjedok je izjavio da je to poruka koju je spomenuo u iskazu, da je pročitao samo prvi odlomak navedene poruke, a ostatak nije pročitao. Naveo je da ne zna koji broj mobitela je imao tužitelj 2020. Naveo je da je u utuženom razdoblju postojala FB grupa za vozače tuženika, ali on nije bio član navedene grupe i nije dobio nikakvu informaciju o bilo kakvoj objavi na FB u utuženom razdoblju. Izjavio je da ne zna tko je poslao WhatsApp poruku jer nema broj s kojeg je poruka poslana. Dodao je da je poruku poslao tužitelj jer je tužitelj u to doba htio biti predstavnik vozača. U utuženom razdoblju postojala je funkcija predstavnika vozača, a to su bili Mario Marković, svjedok osobno, Denis Klobučar, Danijel Škorić i Kefeček. Svjedok je utvrdio da je tužitelj htio biti predstavnik vozača, po pozivanju na bunt odnosno po sadržaju WhatsApp poruke.

16. Svjedok Mario Marković je na ročištu 21. rujna 2026. izjavio da je bio zaposlen kod tuženika do 2023. na radnom mjestu profesionalni vozač na kojem je radio i tijekom 2020. Njemu kao i svim vozačima bili su nadređeni Mario Mesaroš i Željko Čičak. Naveo je da poznaje tužitelja jer je i on radio kod tuženika na radnom mjestu profesionalni vozač. Kod tuženika je postojala SMS i WA grupa za vozače tuženika, a osnovao ju je tužitelj. Svjedok nije bio član te grupe i nije od tužitelja dobio SMS poruku, ali je poruku vidio kod drugih kolega, a poruku mu je pokazao Josip Perak. Poruku je pročitao i u poruci je tužitelj pozivao kolege na određeni vid bojkota odnosno štrajka kako bi se zaustavila realizacija firme i kako bi članovi navedene grupe ostvarili svoje ciljeve. Svjedoku je predložen ispis poruke na listu 34 spisa i svjedok je izjavio da je to poruka koju je spomenuo u iskazu. Naveo je da mu nije poznato koji broj mobitela je imao tužitelj 2020., svjedok ali je tužitelj imao službeni mobitel od firme.

Naveo je da je u utuženom razdoblju postojala Facebook grupa za vozače tuženika i u toj grupi bio je dio tuženikovih vozača, ali svjedok nije bio član navedene grupe. Izjavio je da je vidio Facebook objavu koju je objavio tužitelj, a pokazali su mu je kolege, a u objavi koju je pročitao je pisalo određeno nezadovoljstvo i plan budućeg bojkota. Svjedoku je predložen ispis Facebook objave na listu 30 spisa i svjedok je izjavio da je vidio navedenu objavu, da je to objava koju je spomenuo u iskazu te da je o toj objavi obavijestio nadređene i to Željka Čička. Naveo je da ne zna tko je vlasnik broja mobitela 097 6553807. Izjavio je da su uvjeti za sve vozače u međunarodnom transportu bili jednaki te da je na nivou EU bilo propisano da vozači mogu voziti do 100 sati u 2 tjedna. Vlasnik tuženika nije prisiljavao vozače da voze 100 sati u 2 tjedna već im je rečeno da sami procjene koliko fizički i psihički su sposobni da mogu voziti. U odnosu na karantenu ističe da je prostor karantene bio u Motelu Plitvice, ali je tuženik ishodio odobrenje da njegovi vozači ne moraju ostajati u navedenom prostoru već mogu doći u sjedište firme i tamo biti u karanteni. U karanteni u prostoru tuženika imali su osigurane sve uvjete i to sanitarni čvor s WC-om i tri tuša, postojale su 4 sobe, postojala je prostorija u kojoj smo mogli boraviti i u kojoj se nalazio TV i stolni nogomet. Nadređeni Željko Čičak je osobne stvari koje su vozači donijeli s puta vozio njihovim obiteljima i od njih je vozačima dovozio stvari koje su im bile potrebne. Imali su mogućnost telefonom komunicirati s obiteljima i to sa službenog telefona.

17. Iz iskaza tužitelja proizlazi da on nije poslao SMS poruku koja je navedena u odluci o otkazu, a niti jedan od saslušanih svjedoka nije potvrdio da je tu SMS poruku poslao upravo tužitelj. Naime, svim svjedocima je SMS poruka prosljeđena s nepoznatog broja, poruka im nije poslana izravno od strane pošiljatelja poruke, već im je prosljeđena. Zakonskom zastupniku tuženika Mariju Mesarošu, poruka nije prosljeđena, već su mu poruku pokazali drugi vozači na svojim mobilnim. Niti jedan svjedok nije znao koji broj mobitela je imao tužitelj u utuženom razdoblju. Iz dopisa Hrvatskog Telekom d.d. od 27. listopada 2023. proizlazi da u razdoblju od 17. ožujka 2020. do 17. rujna 2020. nisu bili registrirani identifikacijski podaci o korisniku prepaid (Bonbon) mobilnog priključka s pripadajućim pozivnim brojem 097/6553-807. Nadalje, iz dopisa Policijske postaje Dugo Selo vidljivo je da je tuženik 20. ožujka 2020. podnio prijavu protiv nepoznatog počinitelja koji putem poruka uznemirava vozače Ralu Logistike, a koji sadržaj poruke je putem e-maila prosljeđio policijskom službeniku. Iz svega navedenog proizlazi da tuženik nije dokazao da je spornu SMS poruku poslao upravo tužitelj pa je sud zaključio da tuženik, na kojem je teret dokaza u ovom sporu sukladno članku 135 stavak 3 Zakona o radu, nije dokazao postojanje opravdanog razloga za otkaz koji se sastoji u slanju navedene SMS poruke.

18. Drugi razlog zbog kojeg je tužitelju otkazan ugovor o radu je FB objava za koju nije sporno da ju je objavio tužitelj jer je tužitelj prilikom saslušanja izjavio da je napisao FB objavu, ali da je istu istog dana obrisao jer je shvatio da je bio u zabludi. U FB objavi tužitelj je napisao da neće poštovati odluku o novom radnom vremenu i odmorima, a objavu su vidjeli drugi vozači tuženika, što je izazvalo reakciju tih vozača na način da su zvali voditelja Željka Čička i raspitivali se što se događa. Sud je zaključio da je navedena FB objava u okolnostima epidemije corona virusa, u vrijeme kada je proglašen lockdown, bila neprimjerena reakcija tužitelja jer se radilo o izvanrednim okolnostima u kojima je poslodavac bio prisiljen organizirati svoje poslovanje i prilagoditi ga novonastalim okolnostima. Poslodavac je postupao sukladno odlukama i uputama Stožera civilne zaštite, a Odluku o odstupanju od vremena vožnje i odmora propisanih Uredbom od 18. ožujka 2020. donijelo je Ministarstvo mora, prometa i

infrastrukture. Stoga tužiteljevo objavljivanje da neće poštovati odluku o novom radnom vremenu, koju je donijelo Ministarstvo, a koju je tuženik kao poslodavac bio dužan primjenjivati, u datim okolnostima predstavljalo je osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa. Naime, radnik je u radnom odnosu dužan obavljati poslove preuzete ugovorom o radu sukladno uputama i pravilima koje je odredio poslodavac i dužan je pridržavati se zakona i drugih propisa donesenih od strane nadležnih državnih tijela. Ukoliko je tužitelj smatrao da je navedena Odluka protuzakonita (što je naveo u FB objavi), mogao je pravnim sredstvima osporavati zakonitost te odluke, ali je istu morao poštovati i pridržavati se pravila propisanih tom odlukom. Prema ocjeni ovog suda, poslodavac nije dužan zadržati u radnom odnosu radnika koji se ne želi pridržavati mjerodavnih propisa i odluka nadležnih državnih tijela pa je tuženik uslijed tužiteljeve FB objave opravdano izgubio povjerenje u tužitelja kao radnika. Stoga je sud zaključio da je navedenom FB objavom koju su pročitali drugi zaposlenici tuženika, tužitelj počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa zbog koje nastavak radnog odnosa više nije moguć.

19. Za dopuštenost otkaza ugovora o radu u slučaju postojanja više otkaznih razloga, dovoljno je da poslodavac dokaže postojanje jedne od više povreda obveza iz radnog odnosa, a tuženik je dokazao postojanje povrede obveza iz radnog odnosa koja se sastoji u tome što je tužitelj na Facebooku objavi da se neće pridržavati odluke o novom radnom vremenu. Navedenom FB objavom tužitelj je počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa koja opravdava izvanredni otkaz u smislu članka 116. stavak 1 Zakona o radu. Stoga je sud zaključio da je otkaz dopušten.

20. Okolnost što tuženik nije tužitelja prije otkaza pozvao na iznošenje obrane u smislu članka 119 stavak 2 Zakona o radu, ne čini otkaz nedopuštenim jer poziv na obranu nije sam sebi svrha, već je svrha poziva na obranu ta da radnik poslodavcu opravda svoje postupanje zbog kojeg mu poslodavac namjerava izvanredno otkazati ugovor o radu pa da radnikova obrana utječe na poslodavca na način da ga odvrati od donošenja odluke o otkazu. Prema ocjeni ovog suda, tužitelji ni na koji način nije mogao opravdati svoje postupanje zbog kojeg mu je tuženik otkazao ugovor o radu pa činjenica što ga poslodavac nije pozvao na iznošenje obrane nije od utjecaja na dopuštenost otkaza. Naime, tužitelj je na Facebooku objavio da neće poštovati novu odluku o radnom vremenu i navedenu objavu vidjeli su drugi vozači tuženika, a navedeno, prema ocjeni ovog suda, predstavlja okolnost zbog koje nije opravdano očekivati od poslodavca da tužitelju omogući iznošenje obrane.

21. Člankom 125 stavak 1 Zakona o radu propisano je da ako sud utvrdi da otkaz nije dopušten, a radniku nije prihvatljivo nastaviti radni odnos, sud će na zahtjev radnika odrediti dan prestanka radnog odnosa i dosuditi mu naknadu štete u iznosu najmanje tri, a najviše osam propisanih ili ugovoreni mjesečnih plaća tog radnika ovisno o trajanju radnog odnosa, starosti i obvezama uzdržavanja koje terete radnika.

22. Na ročištu održanom 8. listopada 2025. stranke su učinile nespornim da je ugovorena bruto plaća tužitelja kod tuženika iznosila 5.400,00 eura.

23. U podnesku od 5. listopada 2025. tužitelj je predložio da sud utvrdi sudski raskid ugovora o radu s danom 5. listopada 2025. te je predložio da sud naloži tuženiku da tužitelju na ime naknade štete zbog sudskog raskida ugovora o radu isplati iznos

od 5.733,60 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

24. Pretpostavka za sudski raskid ugovora o radu je prethodno utvrđenje suda da otkaz nije dopušten. S obzirom da je u ovom postupku sud utvrdio da je otkaz dopušten, sud je odbio zahtjev tužitelja za sudski raskid ugovora o radu s danom 5. listopada 2025. i zahtjev tužitelja za naknadu štete u iznosu od 5.733,60 eura sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

25. Člankom 125 stavak 3 Zakona o radu propisano je da poslodavac i radnik mogu podnijeti zahtjev za sudski raskid ugovora o radu i isplatu naknade štete, do zaključenja glavne rasprave pred sudom prvog stupnja.

26. S obzirom da radnik ima pravo podnijeti zahtjev za sudski raskid ugovora o radu i isplatu naknade štete do zaključenja glavne rasprave, (što je tužitelj u ovom postupku učinio i to podneskom od 5. listopada 2025.), sud je zaključio da tužitelj nije izvršio preinaku tužbe u smislu članka 191 ZPP-a iz čega proizlazi da se tuženik neosnovano u podnesku od 16. listopada 2025. protivi preinaci tužbe.

27. Sud je zaključio da je otkaz dopušten jer je tuženik, na kojem je teret dokaza u ovom sporu, dokazao postojanje opravdanog razloga za izvanredni otkaz ugovora o radu u smislu članka 116 stavak 1 Zakona o radu, odnosno tuženik je dokazao da je tužitelj počinio osobito tešku povredu obveza iz radnog odnosa, da je tuženik izgubio povjerenje u tužitelja i da nastavak radnog odnosa između tužitelja i tuženika nije moguć.

28. Odluka o parničnom trošku tuženika temelji se na odredbi članka 154 stavak 1 u vezi članka 155 ZPP-a, a sastoji se od troška zastupanja tuženika po punomoćniku odvjetniku, sukladno važećoj Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika.

29. Tuženiku je priznata nagrada za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8/1), za sastav podneska od 8.4.2021. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8/1),), za sastav podneska od 3.1.2022. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8/1),), za sastav podneska od 21.2.2023. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8/1), za zastupanje na ročištu 19.4.2023. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9/1), za zastupanje na ročištu 12.10.2023. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9/1), za sastav podneska od 5.9.2025. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8/1), za zastupanje na ročištu 8.10.2025. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9/1), za sastav podneska od 16.10.2025. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 8/1), za zastupanje na ročištu 10.2.2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9/1), za zastupanje na ročištu 30.3.2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9/1), za sastav podneska od 17.4.2026. u iznosu od 50,00 eura (Tbr. 8/4), za zastupanje na ročištu 18.05.2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9/1), za zastupanje na ročištu 21.9.2026. u iznosu od 200,00 eura (Tbr. 9/1).

30. Ukupan trošak tuženika iznosi 2.650,00 eura, a navedenom iznosu dodan je PDV od 25% u iznosu od 662,50 eura i trošak svjedoka Marija Markovića u iznosu od 310,00 eura (koji trošak je tuženik platio svjedoku 22.9.2026.) pa je tuženiku na ime parničnog troška ukupno dosuđeno 3.622,50 eura.

31. Tuženiku nije priznat trošak sudske pristojbe za odgovor na tužbu u iznosu od 26,54 eura jer tuženik nije platio sudsku pristojbu za odgovor na tužbu, niti ga je sud pozvao da plaćanje navedene pristojbe, s obzirom da obveza plaćanja pristojbe za odgovor na tužbu, sukladno članku 4 točka 2 Zakona o sudskim pristojbama (Narodne novine 74/95, 57/96, 137/02, 26/03, 125/11, 112/12, 157/13 i 110/15, 118/18) nije nastala za tuženika.

32. Slijedom navedenog sud je odlučio kao u izreci presude.

U Zagrebu 12. listopada 2026.

Sudac:
Jasminka Galešić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe županijskom sudu u roku od 15 dana od dana dostave presude. Žalba se podnosi pisano, u 5 (pet) istovjetnih primjeraka, putem ovog suda.

DNA:

1. punomoćniku tužitelja
2. punomoćniku tuženika

Broj zapisa: **9-3088e-7a59e**

Kontrolni broj: **0a473-7e9cf-77d54**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.